

EVALUERING INFOMEVI300, VÅREN 2014

Faglærars vurdering av den praktiske gjennomføringa

Kurset har i hovudsak gått i seminarrom i 5. og 6. etasje, og i lite aud. SV for fellesforelesingane. Dette, og det andre praktiske i samband med kurset har fungert fint.

Studentstatistikk, strykprosent og fråfall

54 meldt opp, (30 master MEVI + 24 master INFO). 4 frå master MEVI gjennomførte ikkje kurset.

Faglærars vurdering av rammevilkåra

Vi har ingenting spesielt å utsette på dette.

Samla vurdering

Samla: Kurset var i hovudsak lagt opp som i vårsemesteret 2013, med ein del fellesforelesingar, noen fagspesifikke forelesingar, to skisseseminar og noen metoderelaterte samlingar.

Tidligere har metodedelen av kurset gått som forelesingar. Nytt av 2014 var et forsøk der ein i tillegg til dei vanlige fellesforelesingane (samf. forskingsmetode, hermeneutisk metode) haldt ein serie med sju "workshops" der kvar student måtte deltaka på minst tre. I hovudsak var dette svært praktisk retta samlingar der målet var å gje dei ei praktisk erfaring med metoden, dels for å gjere det lettare for dei seinare å tenkje igjennom dei praktiske stega knytt til gjennomføringa. I fokusgruppesamling fekk t.d. dei deltakande studentane to case - eit for info, eit for medievitenskap (haldningar til Googles bruk av personlig informasjon og kvalitetskriterium i moderne TV-seriar) der

studentane på førehand laga framlegg til spørsmål (via Google Docs), og dette var samordna av studentane til ein intervjuguide i fyrste time, og gjennomført i den andre - med den andre faggruppa som deltakarar, nokre i rolla som intervjuleiarar, nokre som observatørar osv. og etterpå evaluert. Vår oppfatning er at mange fann dette var svært nyttig.

For medievitenskap:

ENDRA SEMINARMODELL: Infomevi300 er etter overgangen til ein-gong-i-året-modellen i 2012 eit nokså stort kurs (30 frå medievitenskap), og eit kurs der studentane ynskjer mykje personlig oppfølging av sine skisser. Tidligare var desse skisseseminara gjennomført av faglærer alene. For å få meir tid og betre rettleiing, og for å involvere staben/forskningsgruppene meir aktivt, har eg for dei to skisseseminara i 2014 delt mevi-studentane inn i fem mindre grupper på basis av deira fyrste prosjektidear (Journ 1 / Journ 2 / Tv-film / Offentligheit-kultur / Sport-Celebritetar) der faglærer og ein utvald frå staben - litt varierende frå gong til gong - tilpassa fagområdet - har delteke (Martin, Tone, Erlend, Peter D., Halvard, Ole J., Helge). Dette har gjeve meir tid til å drøfte kvart prosjekt og ein meir spesialisert - og slik betre fagleg - oppfølging av skissene, noe som studentane verker vere nøgde med.

HUMANISTISK "METODE": Pr. i dag har undervisningsdelen på Infomevi300 ei viss samfunnsvitenskaplig slagside (det er noko originallitteratur av humanistisk art på pensum, ma. ca. 140s frå Læg Reid/Skorgens "Hermeneutisk lesebok"). Med unntak av ei forelesing i hermeneutisk metode, samt dei kvalitative element som ligg i intervju- og observasjonsmetode, har me ikkje hatt workshops knytt til kvalitativ tekstanalyse. Dette skuldast to ting. Dels er det ei etablert forståing for at Infomevi300 skal kompensere for manglande samfunnsvitenskaplig metodeundervisning elles i løpet (her har dei jo berre litt på 100-nivå - hovudsakleg i MEVI102, og ingenting på 200-nivå). Samstundes vil jo metoden være integrert i dei meir humanistisk innretta kursa - studentane som vil arbeide med humanistiske oppgåver vil jo som regel deltaka på (master)kurs i retorikk og tv/film-analyse osv. og lære kvalitativ tekstanalyse på denne måten. Slik er det som regel ikkje på dei samfunnsvitenskaplege kursa. Samstundes må det understrekast at det store deler av det ein vanlegvis omtalar som "samfunnsvitenskapleg forskingsmetode" jo er kvalitativ metode (observasjon, etnografi, intervju) og slik ikkje fråkopla frå den humanistiske tradisjonen. Tekstanalytisk metode er og sjølvsagt eit viktig tema på skisseseminara.

Ein observasjon frå mine fem år som faglærer for Infomevi300-kurset sin Mevidel er likevel ei oppleving av at studentane på kurset er generelt nokså svake i humanvitskapelege tilnærmingar, og mange verkar nokså blanke og usikre når det gjeld korleis gjennomføre kvalitative tekstanalyser - anten det er film eller andre tekster, og fleire verkar vinkle sine prosjekt - endå til filmrelaterte oppgåver - inn mot intervju eller kvantitative innhaldsanalyser (spesielt tydelig er dette i journalistikk). Om me har forsøkt å styre dette fornuftig i løpet av skisseseminara utifrå deira sine problemstillingar, framstår dette som eit mogleg teikn på eit behov for ei styrking av den humanvitskaplege delen av opplæringa, dels på Infomevi300 og dels i faget elles.

SKAL SKISSER STRYKAST? Ei problemstilling som dukkar opp av og til er elles i kva grad Infomevi300-kurset skal vere eit vanleg *eksamenskurs*, der ein strykar studentar med svake skisser, eller om det primært er eit *utviklingsseminar*, der ein som hovudregel ikkje strykar folk basert på skissekvaliteten, dersom dei elles oppfyller dei formelle krava.

Kurset har pr. i dag krav om obligatorisk oppmøte og noen kurskrav i form av innlevering av ein prosjektide og to versjonar av prosjektskissa (med et minimum sidetall) seinare i semesteret. Den siste skisseinnleveringa tel som eksamen, og får stått/ikkje stått av faglærer. På Infomevi300-kurset har det vore ein tradisjon - som eg oppfattar har vore der også frå før mi tid - om at "skissene kjem så langt som dei kjem" - og rettleiar og studenten tek dette vidare. I løpet av kurset er det alltid nokre som fell i frå avdi dei ikkje har tid til å møte nok gonger eller ikkje maktar halde tritt med innleveringane (ofte i samband med jobb eller at dei tek doble kurs andre stadar). Desse er enkle å handtere. Nokre *svært* korte og ufullstendige skisser har og vorte stoppa, noko som har ført til utsett leveringsfrist til starten av neste semester, med påfylgjande forsinking.

Av dei som tilfredstillar desse formelle krava, vil det av og til vere studentar med svært svake skisser, ofte med svært uavklarte problemstillingar og lite oversyn over litteraturen. Det er fleire argument for å vere romsleg med godkjenning her. Ofte framstår dette mest som ei forsinking som fylgje av eigen sjukdom, sjukdom i nær familie, eller (truleg meir vanleg) mykje deltidsarbeid eller forsøk på å ta meir vektal enn vanleg studieprogresjon. Det er og alltid eit par-tre studentar som kvart semester vel å skifte tema midt i semesteret. Eg har i sistnemnde situasjonar sagt det er ok at dei leverer ei uferdig skisse frå det prosjektet dei faktisk planlegg å gjere, i staden for å tvinge dei til å levere ei (betre) skisse på eit no forlete prosjekt. Det vil vere greitt å få

drøfta om ein i større grad ynskjer at Infomev300-kurset i større grad skal stoppe studentar med svake skisser, eller om ein er samd i dagens praksis. Om fyrstnemnde, burde kan hende skissene godkjennast av ein kommisjon, ikkje berre faglærarar.

Bergen, august 2014, *Ankica Babic og Jan Fredrik Hovden*

EGENEVALUERING FOR MEVI307 - Visuell retorikk

Dette emnet ble kjørt for første gang etter det ble endret fra å være et 200-nivå emne til å bli et 300 nivå-emne.

>- gjennomføring

Gjennomføring gikk stort sett som planlagt, selv om det var mindre feil og noe usikkerhet i forbindelse med endringen til 200-nivå. For eksempel var formuleringen om at man kan gruppe-eksamen i dette emnet fall ut av emnebeskrivelsen, men vi OK for likevel å gi denne mulighet til studentene. Det er viktig at emnebeskrivelsen blir gått gjennom en ekstra gang, og at bl.a. dette (altså at man kan ta gruppe-eksamen) blir tatt inn i beskrivelsen igjen. Emnet passer fint på 300-nivå og studentene virket tilfredse med emnet. En del studenter - særlig retorikkstudenter på BA-nivå - hadde ønsket å ta dette emne på 200-nivå, men møtte likevel opp til emnet for å forsøke seg på 300-nivå. De fleste av disse studentene falt dog relativt fort fra - antagelig fordi nivået var for høyt og emnet ble for vanskelig for dem. Det var dog omkring 2-4 BA-retorikkstudenter som fortsatte og tok eksamen i kurset. Noen med meget god karakter, andre med middels/under middel karakter

Emnet legger opp til at studentene kan ta gruppe-eksamen. Det er en meget verdifull del av emnet og studentene lærer uten tvil mer når de jobber sammen. Det var dessverre litt usikkerhet i forhold om hver enkelt student skulle ha individuell karakter eller om alle skulle ha gruppekarakter. Emnet er planlagt slik at man gir gruppekarakter, men sensor var motvillig til å ta oppgaven som sensor fordi gruppe-oppgavene - i sakens natur - er mye lengre enn individuelle oppgaver, men bare gir økonomisk uttelling som en individuell oppgave. I siste ende fikk sensor betaling for hver student. Men i praksis endte alle det med at hver student i en gruppe fikk samme karakter som de andre studenter i gruppen. Det bør skapes klare retningslinjer i forhold til dette neste gang. Løsningen bør være at studenter i grupper får samme karakter, men at disse lengre oppgaver gir tilsvarende mer uttelling for sensor (og intern sensor for den saks skyld).

Emnet hadde en rekke obligatoriske øvelser, blant annet gjennomføring av en mindre resepsjonsstudie samt presentasjon av denne studien i plenum.

Noen studenter endte nok med lavere karakter enn de selv hadde forestilt seg de ville få. En gruppe fikk C og klaget på karakteren. Etter den nye vurdering endte de med å få D. Det var de nok temmelig sjokkerte over. Selv var jeg også litt overrasket over at de fikk lavere karakter. Jeg antok at de ville ende på samme karakter.

>- rammevilkår

OK

>-pensum

Pensum virket passende. Det var delt opp slik at studentene hadde omkring 7-800 siders fast pensum og selv måtte finne 4-500 siders ekstra pensum som var særlig relevant for oppgaven. Dette ble godkjent av emne-ansvarlig. Det var ingen pensum/fakta-test, men det bør kanskje overveies til neste gang.

>- oppmøte

Etter noe frafall av BA-studenter i begynnelsen, holdt oppmøtet seg ganske stabilt gjennom resten av semesteret.

Egenevaluering MEVI317

Masteremnet mevi317: Det journalistiske feltet: forskningsjournalistikk, ekspertise og kilder startet med introduksjonsforelesning 20.august, og gikk deretter to ganger i uken, onsdager og torsdager i 6 uker. Katherine Duarte var emneansvarlig. Jan Fredrik Hovden var medveileder på emneoppgavene.

Det var 14 påmeldte studenter på kurset, men det møtte opp mellom 8-10 på forelesningene hver uke. 11 studenter leverte inn emneoppgave ved semesterets slutt.

Fagbakgrunnen varierte mye blant studentene, blant annet historie, mediefag, film, historie og noe realfag. Bredden i kunnskap og interessert gjorde at vi fikk mange spennende diskusjoner i gruppen. Fordelen var også at jeg la opp til mye diskusjon og seminarbasert undervisning der jeg utfordret studentene, viste videoer og flere eksempler på forskningsjournalistikk på forelesningene.

Jeg inviterte flere gjesteforelesere: Unni Eikeseth, journalist i Nrk Viten. Harald Hornmoen, førsteamanuensis ved Høgskolen i Oslo og Akershus, Elisabeth Eide, også fra HiOA og Jan Fredrik Hovden. Jeg deltok selv på forelesningene til Unni og Harald og studentene stilte gode og kritiske spørsmål og var aktive i forelesningene.

De to siste forelesningene ble forbeholdt presentasjon av problemstillingene til emneoppgavene, slik at alle studentene som ønsket kunne få tilbakemelding fra de andre studentene og råd til videre arbeid med oppgaven. Flere av studentene satte stor pris på å kunne presentere sine tanker rundt oppgaven. Deretter hadde jeg individuell veiledning med halvparten av studenter (Jan Fredrik veiledet den andre halvparten).

På slutten av siste seminar, fikk studentene en uformell spørreundersøkelse, slik at jeg kunne få en oversikt om hva som var bra og mindre bra på kurset. De fleste svarte at de var fornøyde med kurset og at de ville anbefale kurset dersom det ble satt opp på nytt. Samtidig ønsket flere at de kunne ha fått mer informasjon om emneoppgaven tidligere i løpet og at de kunne kommet i gang tidligere med problemstillingen og presentasjon av disse. Enkelte bemerket at det var mye "klimastoff" på pensum. Det er noe jeg kan ta selvkritikk for, men jeg forsøkte å ta med eksempler fra annen forskning og ikke bare min egen i forelesningene.

Grunnet permisjon, fikk jeg ikke rettet de endelige versjonene av emneoppgaven. Sensuren var det Jan Fredrik Hovden og Dag Elgesem som tok seg av. Resultatene var to A, en B, seks C og to D.

Mevi 317-B, "Journalistiske felt: Celebritetskultur og journalistikk", våren 2014: Utvärdering

Av professor Peter Dahlén, kursansvarig

Masterkursen Mevi 317-B, våren 2014 hadde cirka 11-12 studenter. Uppslutningen på forelesningarna var i hovedsak god, även om det var sällan som alla var där; nu för tiden är det ju många som arbetar vid sidan av, och någon bor på annat sted än Bergen. Detta är en helt ny kurs, som alltså gick för första gången. Kursen visar att det helt klart finns ett interesse bland studenterna för att studera och forska i celebritetsjournalistik. Ett bevis på detta är ett flera av studenterna har valt att skriva masteroppgave om celebritetsjournalistik. Några har till og med bytt från att ha tänkt skriva om annat, till att istället skriva master om dette. Jag blir veileder for dessa studenter. Kursen har alltså väckt många studenters interesse for medier & celebriteter; kursen behandlar inte bara ren journalistikk, utan även andra aspekter på celebriteter inom film, mote, sport m.m. Men det overhengende perspektivet är journalistisk.

Vad som kunnat vara ett bättre resultat av kursen är antalet examinationer. Det var 9 studenter som levererade de skriftlige oppgifter som skulle göras for att bli godkänd – det gjaldte en oppgave som sammanfattade pensumlitteraturen (en kunskapstest som försäkrar att de læst pensum), samt en emneoppgave. For att få lægga fram emneoppgaven måste studenten først ha fått godkænt på pensumoppgaven. Ett par studenter föll alltså bort här.

Ett par ændringer kommer att göra till neste kurs. Framfor allt gjaldte det pensum. Två böcker kommer att bytas ut mot nye og for kursen ånnu mer användbare böcker, som nyligen har publicerats.

Möjligen kommer också ett nytt moment att införas på kursen, som innebær att studenterna gör en egen liten "case"-studie av celebritetsjournalistik, og presenterar dette muntligt inför klassen.

/Peter Dahlén, 1 september 2014.